

prima instanță: E.Silivestru
instanța de apel: N.Craiu, A.Minciuna, Sv.Caitaz

dosarul nr. 2rac-606/13

Î N C H E I E R E

26 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac
Tatiana Vieru, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” împotriva societății cu răspundere limitată „Eleron” privind încasarea datoriei, penalității și dobînzii de întîrziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iulie 2013 prin care a fost admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Eleron”, casată în parte hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 07 martie 2013 și emisă o nouă hotărîre,

c o n s t a t ă

La 14 noiembrie 2011 societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Eleron” privind încasarea datoriei, penalității și dobînzii de întîrziere.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la 12.06.2009 SRL „Haruz Grup” a încheiat cu SRL „Eleron” contractul de vînzare - cumpărare nr. B-407, potrivit căruia SRL „Haruz-Grup” s-a obligat să livreze produse alimentare, iar pîrîtul să plătească prețul acestora în termen de 10 zile calendaristice din data livrării.

Începînd cu 12.05.2011 SRL „Haruz-Grup” a livrat produse alimentare în sumă totală de 17 055,37 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale: FV0918339 din 12.05.2011, FV0917666 din 12.05.2011, FV0915672 din 19.05.2011, FV0919789 din 31.05.2011, FV0918043 din 03.06.2011, FV2709052 din 09.06.2011, FV0918156 din 16.06.2011, FV2709758 din 30.06.2011, FV2707529 din 14.07.2011 și FV2708066 din 05.08.2011.

Ulterior, la 18.05.2011 și 05.08.2011 pîrîtul a făcut un retur de marfă, astfel datoria SRL „Eleron” s-a micșorat cu suma de 233,48 lei. La restul

mărfii livrate în sumă de 16 821,89 lei pîrîtul nu a avut pretenții și a fost de acord să achite costul acesteia în termenul stabilit prin contract. Însă, contrar obligației asumate prin încheierea contractului, pîrîtul a executat doar parțial obligația de plată, achitînd suma de 894,55 lei și acumulînd o datorie în mărime de 15 927,34 lei.

În scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului s-a adresat către pîrît cu pretenția nr. 31/10 din 31.10.2011, solicitînd stingerea datoriei, însă aceasta nu a fost achitată motiv din care s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată.

Solicită reclamantul, a încasa din contul SRL„Eleron” datoria în mărime de 15 927,34 lei, penalitatea în sumă de 15 927,34 lei, dobînda de întîrziere în sumă de 1 152,90 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 07 martie 2013 cererea de chemare în judecată a fost admisă integral, fiind încasat de la SRL„Eleron” în beneficiul SRL„Hazur-Grup” suma datoriei în mărime de 15 927, 34 lei, penalitatea în mărime de 15 927, 34 lei, dobînda de întîrziere în mărime de 1 152, 90 lei și cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat în mărime de 990, 20 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, SRL„Eleron” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iulie 2013 a fost admis apelul declarat de SRL „Eleron”, casată hotărîrea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 07 martie 2013 în partea încasării de la SRL„Eleron” în beneficiul SRL„Haruz-Grup” a penalității în mărime de 15 927 lei și în această parte s-a emis o nouă hotărîre de respingere a acestei pretenții. A fost redusă suma încasată de la SRL„Eleron” în beneficiul SRL„Haruz-Grup” cu titlu de cheltuieli legate de achitarea taxei de stat, de la 990, 20 lei pînă la 515 lei. În rest hotărîrea primei instanțe a fost menținută.

La 10 octombrie 2013 societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia contestată prin faptul interpretării eronate a legii.

Consideră eronate concluziile instanței de apel referitoare la faptul că la 23.03.2010 termenul contractului de vânzare-cumpărare din 12.06.2009 a expirat, iar livrările din perioada 12.05.2011 – 05.08.2011 au avut loc în afara contractului prin înțelegerea verbală a părților, deoarece nu a fost constatat că angajamentul asumat de către părți în contract conform pct. 9.1 a fost finalizat.

Verificînd legalitatea hotărîrii contestate prin prizma temeiurilor invocate în cererile de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” urmează a fi considerat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că

cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material și procedural, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.130 CPC, a pronunțat o hotărîre legală și întemeiată.

Argumentele invocate în recurs nu poate constitui temei de admitere a acestuia, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și apreciat corect probele prezentate, a aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Haruz-Grup” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi